

РЕШЕНИЕ

№ 7834

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 19.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **4904** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на "Многопрофилна болница за активно лечение "Сърце и мозък"ЕАД, ЕИК[ЕИК], подадена чрез адв.Д. С., срещу Заповед за налагане на санкции №РД-2530-174/03.05.2022г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса, с която на основание чл.414, ал.3 от Националния рамков договор за медицинските дейности за 2020-2022г. (Н.-2020/2022), на Многопрофилната болница за активно лечение „Сърце и Мозък“ ЕАД (МБАЛ „Сърце и Мозък“) са наложени 9 (девет) санкции – „финансова неустойка“, всяка в размер 500 (петстотин) лева, за нарушения на чл.27 и чл.30, т.5, чл.295, т.8 и т.9 от Н.-2020/2022 във вр. с чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО). Жалбоподателят претендира за незаконосъобразност на оспорваната заповед, като постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с приложимите материалноправни норми и с целта на закона. Твърди, че актът страда от съществен порок във формата, тъй като не съдържа пълно фактическо описание на нарушенията, а също така непълно и бланкетно е посочено правното основание за наложените санкции; като не са изложени конкретни мотиви и относно размера им. Иска се оспорената заповед да бъде отменена. Претендират се и направените по делото съдебни разноски.

Жалбоподателят "МБАЛ Сърце и мозък"ЕАД, в съд.з. чрез адв.К. и в представена от нея писмена защита, поддържа жалбата, като излага и съображения, че

всички случаи, за които с оспорената заповед са наложени санкции на лечебното заведение, представляват „маловажни случаи на нарушения“ по смисъла на чл.408, ал.4 от Н. за МД за 2020-2022г.

Ответникът – управителят на Националната здравноосигурителна каса, чрез юриск.Ч. и в представена от нея писмена защита, оспорва жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят МБАЛ „Сърце и Мозък“ е лечебно заведение по смисъла на чл.9, ал.1, т.1 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ). В това си качество дружеството е сключило с Националната здравноосигурителна каса (НЗОК) Договор №022103/18.02.2020г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури.

Със Заповед №РД-25-199/31.03.2022г. управителят на НЗОК е наредил, на основание чл.72, ал.2 ЗЗО и Глави двадесета и двадесет и първа от Н.-2020/2022, да бъде извършена планова, тематична проверка на МБАЛ „Сърце и Мозък“ за спазване на изискванията на Н. и клаузите на сключения индивидуален договор, в срок от 04.04.2022г. до 08.04.2022г., вкл.

За резултатите от проверката е съставен Протокол №РД-25-199-2/13.04.2022г., който по електронен път е бил връчен на дружеството на 14.04.2022г.

Срещу констатациите, отразени в Протокола от 13.04.2022г., жалбоподателят не е представил писмени възражения.

Административното производство е приключило с постановяване на оспорваната Заповед за налагане на санкции №РД-2530-174/03.05.2022г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса. Според мотивите на административния акт, по т.1-3 от него, в три случая - по ИЗ №1837/2022, ИЗ №1465/2022г. и ИЗ №2269/2022г. в медицинската документация на З. липсва „Заявление за допълнително поискана услуга“ по смисъла на чл.24б от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, с което пациента да е дал в писмен вид своето волеизявление, че е направил своя избор за „Подобрени битови условия“, каквито са заплатени от З.. По т.4 от заповедта – ИЗ №2046/2022г. е констатирана в медицинската и друга относима документация на З. липсата на назначение на осъществено и заплатено от З. по време на хоспитализацията изследване „Остеоденситометрия“, отразено в издадената Епикриза; като в „Резултат от рентгеново изследване“, приложен в ИЗ, е отразено изпращащо звено отделение „Неврохирургия“ и заявил д-р Д.Х.. По т.5 е посочено, че по ИЗ №13193/2021г. в медицинската и друга относима документация, в нарушение на чл.295, т.8 от Н. за МД за 2020-2022г., липсва приложен протокол за извършена ехография, като запис за такава липсва и в „Книга амбулаторен дневник за УЗД“. По т.6 от заповедта относно ИЗ №13921/2021 е посочено, че в медицинската документация на З. липсват писмени данни за консултация и направено назначение от лекар специалист по ендокринология за изследване на хормон Т4 /Ft4/ и Тиреостимулиращ хормон /TSH/; при което в резултата от изследвания е отразено за изпращащ „Отделение по Нервни болести“, лекар д-р В.; като изследването е заплатено от З.. В други три случая, по т.т.7, 8 и 9 от заповедта, съответно по ИЗ №15137/2021г., ИЗ №3055/2022 и ИЗ №13716/21, в медицинската документация, в нарушение на чл.295, т.8, съответно т.9 от Н. за МД за 2020-2022г., в Протокол за ултразвуково изследване“,

съответно в запис за Е. изследване –електрокардиограма, липсват собственоръчно положено име и подпис от специалиста, осъществил изследването. При подробни фактически констатации в горния смисъл, с оспорената заповед, на основание чл.414, ал.3 от Националния рамков договор за медицинските дейности за 2020-2022г. (Н.-2020/2022), на Многопрофилната болница за активно лечение „Сърце и Мозък“ ЕАД са наложени девет санкции „финансова неустойка“, всяка в размер 500лв., за нарушения на чл.27 и чл.30, т.5, чл.295, т.8 и т.9 от Н.-2020/2022 във вр. с чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО).

Жалбата е съобщена на лечебното заведение по електронен път на 09.05.2022г., като жалбата срещу нея е подадена на 20.05.2022г.

При така установената фактическа обстановка, като съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на оспорения акт в изпълнение на правомощията си по чл.168 от АПК, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена в предвидения в чл.149, ал.1 от АПК срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес от обжалването и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. По съществото ѝ, съдът съобрази следното:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен съгласно чл. 74, ал. 5 от ЗЗО орган – управителя на НЗОК.

Актът е издаден в предписаната писмена форма, в него са посочени фактическите и правните основания за издаването му, както и съдържа разпоредителна част, с която се определят задълженията за адресата му, начинът и срокът на изпълнението им. При издаване на процесната заповед са спазени административнопроизводствените правила, разписани в чл.74 от ЗЗО. Назначена е специална комисия, която да извърши проверка на лечебното заведение. Заповедта за назначаване на комисията и за възлагане на проверката - Заповед № РД-25-199/31.03.2022г. на управителя на НЗОК е връчена на управителя на лечебното заведение в деня на започване на проверката. Същата съдържа необходимите реквизити, в съответствие с разпоредбата на чл. 72, ал. 2 от ЗЗО. След извършване на проверката е съставен протокол № РД-25-199-2/13.04.2022г., в който са отразени констатациите от проверката. Протоколът също е връчен на представител на дружеството. Въз основа на протокола е издадена процесната заповед. В производството пред съда не са ангажирани доказателства, оборващи констатациите, изложени в протокола от проверката и послужили за фактически основания при постановяване на оспорения акт. Предвид това, при постановяване на оспорвания административен акт не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговата отмяна на процесуално основание.

По отношение на съответствието на обжалваната заповед с материалния закон, съответно - по деветте нарушения, предмет на оспорваната заповед, настоящият съдебен състав формира следните правни изводи:

Относно отразените в обжалвания административен акт три нарушения на чл.30, т.5 от Н. за МД за 2020г.-2022г., съдът намира следното:

Националната здравноосигурителна каса заплаща за комплексно лечение на основно заболяване, придружаващи заболявания и усложнения извършените медицински дейности по клиничната пътека, лекарствена терапия и услуги,

включващи професионални грижи и диетично хранене, предоставени на пациентите по време на тяхната хоспитализация, както и медико-диагностични изследвания, медицински процедури и прегледи, необходими за удостоверяване на необходимостта от хоспитализация. Съобразно чл.30, т.5 Н. за медицинските дейности за 2020-2022г. изпълнителите на медицинска помощ се задължават да не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, с изключение на медицински изделия за определени клинични пътеки, в които изрично е посочено.

По трите конкретни случая по т.1, т.2 и т.2 от оспорената заповед, санкциите „финансова неустойка“ са наложени за това, че лечебното заведение е изискала и получило неправомерно заплащане на допълнителни суми 45лв., 105лв. и 150лв. за „Подобрени битови условия“ без същите да са заявени писмено от пациента, който да е декларирал желанието си да се възползва от предоставянето им.

Последното се явява неизпълнение на чл. 24б от Наредбата за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ, според който: „Допълнително поисканите услуги се заявяват писмено от пациента, който декларира, че е направил своя избор след представяне на ценоразписа на услугите“, във вр. с чл. 81, ал. 3 от Закона за здравето, а именно: „Условията и редът за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ по ал. 1 се определят с Наредба на Министерския съвет“. Така, по ИЗ №1837/2022, ИЗ №1565/2022 и ИЗ №2269/2022 са нарушени изискванията на чл. 27 и чл. 30, т. 5 от Н., във връзка чл. 55, ал.2, т.3 от ЗЗО.

При положение, че нормата на чл.30, т.5 Н. за медицинските дейности за 2020-2022 г. изрично сочи, че изпълнителите на медицинска помощ се задължават да не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, то сумите, заплатена от тримата пациенти, без да е спазен реда по чл. 24б от Наредбата за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ, е неправомерно изисквана и получена от лечебното заведение.

Съгласно чл.414, ал.3 от Н., когато изпълнител на болнична медицинска помощ наруши условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 от ЗЗО, определени в този Н., управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция "финансова неустойка" в размер от 200 до 500 лв. В текста на процесната заповед е цитирана т.3 на чл.55, ал.2 ЗЗО, която обаче препраща към т.2, като двете описват условията и реда за оказване на отделните видове медицинска помощ по чл.45 от същия закон като съдържание на Н.. В случая, нарушения на последния, като съдържащ тези условия и ред, са посочени за всеки от трите случая, описани по-горе.

По т.4 и т.6 от заповедта са посочени две нарушения, състоящи се в осъществено, въпреки липсата на изрични назначения, по време на хоспитализация и заплатено от З. изследване, Посочено е, че оспорващото ЛЗ е извършило нарушение, тъй като е допуснало допълнително плащане от З. на изследвания (Остеоданзитометрия, съответно изследване на хормон Т4 /Ft4/ и Тиреостимулиращ хормон /TSH/) в рамките на хоспитализацията по КП, което нарушение е квалифицирано като такова по чл.30, т.5, според която изпълнителите на медицинска помощ се задължават да не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, във вр. с чл.350 от Н. за МД

за 2020-2022г., като според последната разпоредба, Националната здравноосигурителна каса заплаща за периода на хоспитализация само по една КП на един пациент за комплексно лечение на основно заболяване, придружаващи заболявания и усложнения. Ето защо, след като при извършената проверка на място се установява, че е извършено допълнително плащане от две З. по време на болничния им престой, то правилно е прието в обжалваната заповед, че жалбоподателя е нарушил условията и реда за оказване на медицинска помощ.

По описаните в т.т.5, т.7, 8 и 9 от заповедта нарушения, съдът приема следното:

Съгласно чл. 55, ал. 2, т. 5 от ЗЗО, Националните рамкови договори съдържат документацията и документооборота. В чл.295, т.9 от Н. за МД 2020-2022 г. е предвидено, че при извършване на Е. изследване електрокардиограмата и интерпретация на същата се прилагат в ИЗ, като същата съдържа апаратна дата и час на извършването, име на пациента и собственооръчно положено име и подпис от осъществилия изследването. Съгласно чл.295, т.8 от Н. за МД 2020-2022г., при извършване на ултразвуково изследване се изготвя и прилага в ИЗ документ „Протокол за ултразвуково изследване“, който съдържа описанието на находката съгласно медицински стандарт по „Образна диагностика“, име на пациента, час и дата на извършване, собственооръчно положено име и подпис от специалиста, осъществил изследването. Съдът намира, че дружеството-жалбоподател е нарушило изискването за изготвяне и прилагане в ИЗ на предвидените в Н. документи за изследванията /по т.5 и т.7/, съответно в изготвените такива липсва собственооръчно изписано име и полагане на подписа на извършилия изследването лекар /т.8 и т.9/, като са изложени съответните фактически и правни основания в тази връзка в обжалвания административен акт.

Извършеното, описано в по т.т.1-9 от оспорената заповед не попада в обхвата на „маловажен случай“ по смисъла на §1, т. 4.2 от Н. за медицинските дейности за 2020-2022 г., съгласно който маловажни случаи за болнична медицинска помощ са: а) липса на подпис на декурзус от лекуващ лекар; б) липса на декурзус в почивни дни на нетежко болни; в) технически грешки в медицинската документация; г) липса на печат върху епикризата.

Относно размера на наложените санкции, като съобрази мотивите на управителя на НЗОК в тази връзка, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл.414, ал.3 от Н. за МД 2020-2022 г., когато изпълнител на болнична медицинска помощ наруши условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 от ЗЗО, определени в този Н., управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция „финансова неустойка“ в размер от 200 до 500 лв. В случая всички санкции са наложени в максималния размер от 500лв. като са изложени съображения, че нарушенията са довели до недължими плащания от З., съобразени са засегнатите от нарушенията обществени отношения, както и неспазването на императивно разписани норми при работата с медицинска документация. По отношение на вторите две обстоятелство съдът приема, че самите те представляват елементи от фактическия състав на нарушенията, поради което не следва да се съобразява при определяне на размер на санкциите за тях. От друга страна сумите на неоснователното плащане от З., в резултата на нарушенията по

т.1-4 и т.6, са в сравнително малки размери от 45лв., 105лв., 150лв., 65лв. и 32лв., за които съдът намира, че не представляват сами по себе си основание санкцията за нарушенията да бъде определена в максималния размер по чл.413, ал.3 от Н. за МД 2020-2022 г. Също така по отношение на другите нарушения, които не са свързани със заплащане на суми от 3., а със съставянето и оформянето на документация по ИЗ, не се установяват обстоятелства, които да водят до извода, че те са със степен на обществена опасност по-висока от обичайната, което да обуславя налагането на санкции в максималния предвиден в закона размер. Предвид изложеното съдът намира, че ще следва да измени оспорената заповед, като намали наложените с нея санкции, до средния размер, предвиден в закона от 350 лв., или за 9 бр. установени нарушения „финансова санкция“ в общ размер на 3 150 лв.; като приема и че в тези размери санкциите ще постигнат целената нормативно специална и генерална превенция.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира оспорената заповед за издадена от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия, в изискуемата се от закона форма за валидност, при стриктно спазване на административно производствените правила, но като постановена в нарушение на материалния закон и целта му, заповедта ще следва да бъде изменена относно размера на наложените имуществени санкции, като същите бъдат намалени до 350лв. всяка от тях, или 3 150лв. общо.

При този изход на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят поисканите от него разноски за държавна такса в размер на 50лв. Мотивиран от изложеното и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.1 АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ Заповед за налагане на санкции №РД-2530-174/03.05.2022г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса, с която на основание чл.414, ал.3 от Националния рамков договор за медицинските дейности за 2020-2022г. на Многопрофилната болница за активно лечение „Сърце и Мозък“ ЕАД за нарушения на чл.27 и чл.30, т.5, чл.295, т.8 и т.9 от Н.-2020/2022 във вр. с чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от Закона за здравното осигуряване са наложени 9 (девет) санкции „финансова неустойка“, като НАМАЛЯВА размера им от 500лв. на 350 (триста и петдесет) лева за всяка от тях, общо от 4 500лв. на 3 150 /три хиляди сто и петдесет/ лева.

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса да заплати Многопрофилната болница за активно лечение „Сърце и Мозък“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], на съдебни разноски в размер на 50 /петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

